

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 340/2018-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 4. septembra 2018 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej advokátkou JUDr. Emíliou Korčekovou, advokátska kancelária, Malacká cesta 5680/2B, Pezinok, pre namietané porušenie svojho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 17 C 200/2007 po právoplatnosti nálezů Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 319/2015 z 20. augusta 2015 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodnej spoločnosti [REDAKOVANÉ], o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 18. júla 2018 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľka“), v ktorej namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 17 C 200/2007 (ďalej len „napadnuté konanie“).

2. Sťažovateľka v procesnom postavení žalovanej strany v sťažnosti namieta, že v napadnutom konaní o zaplatenie 383,17 € s príslušenstvom dochádza k zbytočným priesťahom, a to aj napriek tomu, že ústavný súd už vyslovil porušenie jej označených práv v napadnutom konaní nálezom sp. zn. II. ÚS 319/2015 z 20. augusta 2015, v ktorom mu prikázal konať bez zbytočných priesťahov. V tejto súvislosti argumentuje tým, že „03.07.2018 bolo sťažovateľovi Okresným súdom Bratislava II doručené uznesenie č.k. 17C/200/2007-360 zo dňa 18.05.2018, ktorým porušovateľ konanie zastavil, sťažovateľovi nepriznal nárok na náhradu trov konania, keďže žalobca bol dňom 12.04.2018 vymazaný z obchodného registra po ukončení likvidácie“.

3. Vychádzajúc z uvedeného, sťažovateľka je toho názoru, že v napadnutom konaní dochádza k zbytočným priesťahom, keďže nie je právoplatne skončené, pretože okresný súd „pripustil“ odvolanie proti označenému uzneseniu o zastavení konania.

4. Sťažovateľka žiada, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„1. Základné právo obchodnej spoločnosti [REDAKOVANÉ] na prerokovanie vecí bez zbytočných priesťahov zaručené podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v konaní vedenom na Okresnom Bratislava II v Bratislave pod č.k. 17C/200/2007 (pôvodne pod č.k. 32 Ro 5166/06) porušené boli.

2. Okresnému súdu Bratislava II v Bratislave sa prikazuje v konaní vedenom pod č.k. 17C/200/2007 konať bez zbytočných priesťahov .

3. Obchodnej spoločnosti [REDAKOVANÉ] priznáva finančné zadostučinenie v sume 9 500,- Eur, ktoré je Okresný súd Bratislava II v Bratislave povinný vyplatiť jej do 2 mesiacov od právoplatnosti nálezu.

4. Obchodnej spoločnosti [REDAKOVANÉ] priznáva úhradu trov konania v sume 315,84 Eur, ktoré je Okresný súd Galanta povinný zaplatiť na účet jeho právnej zástupkyne - advokátky JUDr. Emilie Korčekovej do 2 mesiacov od právoplatnosti nálezu.“

II.

5. Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

6. Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

7. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

8. Sťažovateľka namietala porušenie svojich označených práv postupom okresného súdu v napadnutom konaní.

9. Ústavný súd z príloh k sťažnosti považoval za preukázané, že okresný súd v napadnutom konaní uznesením z 18. mája 2018 rozhodol o zastavení konania pre neodstrániteľnú prekážku, že došlo k zániku žalobcu výmazom z príslušného registra. Uvedené uznesenie bolo sťažovateľke doručené 3. júla 2018. Okresný súd v poučení uviedol, že proti uvedenému uzneseniu je prípustné odvolanie. Práve túto skutočnosť sťažovateľka uvádza ako dôkaz o tom, že konanie nie je právoplatne ukončené a že dochádza v napadnutom konaní k zbytočným priet'ahom.

10. Podľa § 357 písm. a) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o zastavení konania.

11. Vychádzajúc z uvedeného, ústavný súd konštatuje, že sťažnosť sťažovateľky bola ústavnému súdu doručená v čase, keď k priesťahom zo strany okresného súdu v napadnutom konaní už nedochádzalo, keďže okresný v jej veci rozhodol a rozhodnutie jej aj doručil, čím bol odstránený stav právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľka nachádzala. Pokiaľ sťažovateľka okresnému súdu vyčíta, že za daných okolností „pripustil“ odvolanie, čím mal spôsobiť zbytočné priesťahy, ústavný súd konštatuje, že ex lege je prípustné odvolanie proti uzneseniu súdu prvej inštancie o zastavení konania, to znamená, že okresný súd ani nemal inú možnosť ako uviesť v poučení uznesenia z 18. mája 2018, že odvolanie je prípustné. Podľa názoru ústavného súdu takýto postup okresného súdu nemožno považovať za zbytočný priesťah a vzhľadom na skutočnosť, že vo veci sťažovateľky bolo už rozhodnuté o zastavení konania, ústavný súd dospel k záveru, že sťažnosť sťažovateľky je zjavne neopodstatnená.

12. Ústavný súd v tejto súvislosti poukazuje na svoju ustálenú judikatúru, podľa ktorej jednou zo základných pojmových náležitostí sťažnosti podľa čl. 127 ústavy je požiadavka smerovania sťažnosti proti aktuálnemu a trvajúcemu zásahu orgánov verejnej moci do základných práv sťažovateľa. Uvedený názor vychádza z princípu, podľa ktorého sťažnosť zohráva aj významnú preventívnu funkciu, a to ako účinný prostriedok na to, aby sa predišlo zásahu do základných práv, a v prípade, že už k zásahu došlo, aby sa v porušovaní základných práv ďalej nepokračovalo (napr. IV. ÚS 104/03, IV. ÚS 73/05).

13. V zmysle konštantnej judikatúry ústavného súdu je považovaná sťažnosť za zjavne neopodstatnenú vtedy, ak preskúmanie namietaného postupu, resp. rozhodnutia všeobecného súdu v rámci predbežného prerokovania vôbec nesignalizuje možnosť porušenia základného práva alebo slobody sťažovateľa, realnosť ktorej by bolo potrebné preskúmať po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, II. ÚS 101/03, II. ÚS 104/04).

14. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, vychádzajúc z podstaty a účelu základného práva zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy a práva zaručeného čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd sťažnosť sťažovateľky posúdil ako zjavne neopodstatnenú a ako takú ju v zmysle § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde po jej predbežnom prerokovaní odmietol (obdobne napr. II. ÚS 24/06, IV. ÚS 26/07, III. ÚS 300/08).

15. Keďže sťažnosť bola odmietnutá, ústavný súd sa ďalšími návrhmi sťažovateľky uvedenými v sťažnosti nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. septembra 2018